

Morten Wagner
Datingkongen
256 sider
Turbulenz

Det skal siges med det samme; her er tale om en meget underholdende, lærerig og volumefyldt bog.

Den får nu heller ikke for lidt i bagsidens omtale af Morten Wagner. Det kan undre, at forlaget har sat ham til 41 år, når nu bogen sikkert også kan fås om fire og fem år, hvor han er blevet noget ældre. Det hedder også, at han er en moderne Simon Spies.

Vi kan godt få øje på nogle lighedspunkter på Simon og Morten. Simon havde et godt øje til piger. Det har Morten også. Simon skabte noget unikt. Det gjorde Morten også. Simon bragte folk sammen og gav dem gode oplevelser. Det gør Morten også. Simon tillod sig nogle ekstravagante oplevelser. Et stykke hen ad vejen har Morten også tilladt sig dette. Simon var omgivet af kvinder hele sin barndom og var søn af en enlig mor. Men han kom ulig Morten så vidt vides gennem barndommen uden mobning. Morten har haft en sund kernefamilie med mange søskende. Og her skiller vandene så, og her holder lighedspunkterne op.

Ser man på bundlinjen, så er der fin omsætning i Wagners selskaber og rigtigt pæne overskud. Simon Spies derimod blev folkeeje og hovedrig. Opbyggede en ekstrem stor pengetank – vel at mærke i datidens kroner og foragede udover enhver tænkelig grænse – med det resultat, at pengetanken bugnede yderligere. Kom i radioen med sin viden og begavelse og har efterladt sig citater og anekdoter, der enddog beriger en som menneske. Selv om Morten har gået sine egne veje og har vilje og kampstyrke til at stå op mod vinden, så er kendskabet til ham trods alt begrænset, og al ære og respekt for, hvad han har skabt på de små 20 år på sine internetportaler. Simon Spies havde dog skabt en institution i Europa på langt under 20 år med sit rejseselskab.

Når det så er sagt, så er bogen om Morten Wagner ekstremt spændende. For en anmelder der gennem tiderne selv har haft glimrende gavn af Dating, og som i forretningsmæssigt øjemed på sine egne betalingshjemmesider – uden for og under enhver tænkelig konkurrence med Dating i øvrigt og i en helt anden branche - direkte har kopieret flere af Mortens idéer, så er det spændende at læse, hvordan manden er nået frem i verden, og hvad der har skabt ideerne. Konkurrenter og wannabees kunne også være interesseret, det halve tusinde piger han har været i seng med skal vel også have købt et eksemplar, så er der det enorme antal potentielle kvinder der gerne vil have ham, hans forretningsforbindelser, familiemedlemmer, venner og mange andre.

Og så er det 1. og 2. oplag vel sikret. Man er vel forretningsmand og udover kunsten at kunne finde en god skribent til at sortere i stof, så ved Morten naturligvis i sandhed, hvad der fungerer hos pigerne – nemlig en historie om en på sin side hård opvækst, et blødt og følsomt sind hvor mor kom farende, når han var ved at blive rodet ud i øretæver, hvordan han rejste sig fra mobning, gennem sprængte mødomme, åndrig snak med pigerne, afskrivelse af ”normale drengelege” og et eller andet sted, ”hvor er det dog synd for ham, lad os hjælpe ham her i vores arme”-syndromet. Der hvor bogen bliver en anelse for meget for nogen er dér, hvor han får sine forretningsvenner til at chatte med pigerne, mens de tror, det er ham selv, og så farer han ud på deres adresser og ordner dem. Sådan noget er meget skægt at læse, og vi har stor respekt for Mortens ærlighed, men er det sådan noget, pigerne vil have. Sikkert ikke umiddelbart, men Morten ved også, at pigerne alligevel står i kø for at kunne bevise, at ham kan de ikke udnytte. Så . . .

Vi følger Mortens opvækst i Viborg, hans fars engagement i advokatgerningen, og moderen bliver nærmest forgudet – også noget pigerne kan lide, skulle vi hilse og sige, hvis de samtidig får passende opmærksomhed.

Man kan undre sig over, at såvel ærkefjender som mobberne i barndommen, som rivaler og direkte fjender i forretningsverdenen bliver nævnt ved navns nævnelse; her holder Morten sig ikke tilbage. Man kan også undre sig over, at der findes sproglomster i bogen. F.eks. betaler

man ikke for husleje, man betaler blot husleje, og man bliver ikke uddannet jurist, man bliver jurist. Detaljer måske, men et par skæverter i en ellers meget fin og gennemført bog, hvor Morten spiller på humoren og kommer med fine små øgenavne som Der Alte om en politimand, der checker tingene ud til en uforudset kæmpefest, som Dating arrangerer, og som også på finurlige og helstøbte måder formår at sætte sin familie i centrum på godt og ondt – lige fra deres bidrag til Mortens opvækst og til den dag, hvor faderen barsk og ubønhørligt sætter potentielle forretningspartnere på plads, mens Morten forsøger at glatte bare lidt ud.

Samme far ser underligt nok som advokat gennem fingre med Morten og Co's gråsorte indtægter i de unge år, mens han af hensyn til sin professionelle karriere bliver nødt til råbe højt, hvis kulsorte indtægter kommer på tale mange år senere. På den måde lægger Morten hudløst og beundringsværdigt og næsten selvterapeutisk ærligt sine gerninger og relationer på bordet.

Man får også et godt indblik i, at ganske vist vil Morten gerne være en hård forretningsdreng, men hans bløde hjerte kommer altid voldsomt på prøve, hvis han kan se, at nogen har det svært. Igen noget pigerne kan lide. . . .

Bogen begynder med noget af en prøvelse for Morten, nemlig da hans fly roder rundt i luften over Marokko og må nødlande i Tanger kun med få dråber benzin tilbage. Hvorefter soldater med skarpladte våben kommer farende. Hvordan klarer Morten sig ud af den? Lige den får vi lige lovlig lidt at vide om, men episoden passer udmærket ind i

det livs rutcheture, som Morten har været en del af; når det var lige ved at brænde på i Dating, når han kæmpede mod Jubii, når han oplevede mediestorm omkring Rudy Frederiksen, når han blev opstillet til folketinget og fik kolde fødder, og når han uden for sin Bombay Klub er blevet truet på livet, og når han har givet ordre til at smide René Dif ud af en natklub.

Til gengæld oplever vi også, at Morten er nyskabende, muligvis sammen med sin skribent, og går nye veje for at beskrive situationer. Til glæde og fornøjelse for læseren. "Flokken blev spredt som mælkebøttefnug for vinden". "Jeg bad ham om at agere østers og lade mig håndtere det". Sådanne sprogperler er spredt gennem bogen, så man aldrig bliver træt af lidt for smarte vendinger men opfatter dem som fornyelser, der får sproget til at leve ligesom vendingerne "Vi ringer til dem" og "Kan du forklare dig, kan du bevare dig".

Morten er helt åbenlyst et overskudsmenneske, eftersom han altid forestiller sig, at tingene går godt, og at muligheden for fiasko simpelthen ikke findes i hans ordbog. Klassikeren med en halvfylt/halvtom kop findes jo i diverse variationer, og selv om noget går galt, ja så drejer man det blot til noget positivt og gavnligt. Det er da til at lære noget af. Denne lærdom er med al ønskelig tydelighed nedfældet i og mellem linjerne i Datingkongen, hvad det absolut eneste sted vi kan påpege lidt for mange lånte fjer er, når han siger, at på alkohol-siden slægter han ikke Simon Spies på. Underforstået på andre punkter

mener han, at han godt kan lide. Bevares det kan han måske også et lille stykke hen af vejen. Han har været med til at skabe relationer mellem mennesker og skærpe folks bevidsthed overfor hinanden. Og lad det så blive ved det, og lad os andre bedømme, hvem han ligner. Mest af alt er han vel sig selv.

Ydmyghed og ægthed er en mangelvare i vores samfund. Morten Wagner har begge dele. Endda i mere end lommeformat. Denne ydmyghed og ægthed over, hvad han har fået ud af tilværelsen indtil videre er bevaret i den grad i hans hukommelse, at læseren får sig en pragtbeskrivelse af, hvad en dreng fra provinsen går igennem af sjove og mindre sjove ting for, at vi, der er gjort af mere almindeligt stof kan få et ordentlig en på opleveren.

Tak for det Morten. Vi under dig hver en krone, du har tjent. Og vi under dig, at denne bog bliver en sællert blandt et bredt publikum, hvor vi håber at finde såvel forretnings-entreprenører som læsere, der vil vide en masse om livet.